

PRZYTLUC SIĘ (4) *vb pf*

inf przytluc się (2). \diamond *fut* 3 *sg* przytlucze się (1). \diamond *praet* 3 *sg n* przytlukło się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

1. Doznać obrażeń w wyniku upadku, uderzyć się, poobijać się, potłuc się (2) : gdyby kogo chociay żártem zá nogi powieszono/ y pythano go/ á iuz fie każelz vciąć? powiedziałyby/ ále fie boię bych fie nie ftłukł. Pytanoby go: á což woliłz/ álbo fie máło przytluc/ ábo ták długo wifieć? O pewnieby fie káždy wolał kázác vciąć chociayby fie przytluc/ niż thák długo wifieć. *RejZwierc* 166v.

2. Pokonując przeszkody, przeciwności, przybyć dokądś, dotrzeć (1) :

Zwrot: »do brzegu się przytluc« (1): Rownie iáko on márinarz kthorego wnet flagá iefzcze v brzegu pochwyći/ thákże go noši áż fie záfię gdzie do brzegu przytlucze *RejZwierc* 159.

3. Przewrócić się, runąć (1) : wnocy fię ftáło tákie ziemie drzenie/ ifz nie tylo fię nowe budowanie obáliło/ á kámieñ ná kámieniu nie został: ále tełz y ftárego kościołá Sálomonowego kámienie/ z fundámentow ziemiá wyrzuciłá. y wiele fię innych bliłkich domow przytlukło. *SkarŻyw* 277.

Synonimy: **1.** uderzyć się; **2.** przywędrować; **3.** obalić się, przewrócić się.

Formacje współrdzenne cf TLUC.